

prehľadné tabulky zapisujúcich rúk. Na konci pripojený register menoslovný a bohatý register vecný umožňuje orientáciu v tejto obsiahlej látke. Samotný text knih osvetimských na str. 43—159 rozdelený je v 544 a u knih zátorských na str. 161—307 v 434 zápisov. Ich parodie nie je podané dl'a originálov, lež dl'a rôznych znakov — hlavne písma ruky a prípadného datovania — zostavené sú v poradí chronologickom, pričom i ich umiestnenie v pôvodinách e tu naznačené. Je prirodzené, že osvetimské a zátorské knihy nepoznajú ešte tzv. doskové princípy na tom štádiu vývoja ako v Čechách, a len na niektorých miestach prejavujú tendenciu smerujúcu k zachovaniu systematickosti zápisov (pamätných a pôhonných), ale v miere tak nepatrnej že zdalo sa byť vhodnejším tým naštrbenú chronologiu restituovať. Odchýlka od originálov je spôsobená i prijatím zásady modernizácie pravopisu, menovite vypustením jotácie a sprežiek. V prospech princípu paleigrafického prepisu boli učinené výminky verným podaním textu i po stránke pravopisnej taní, kde sa jedná o popisy polonizované alebo sice český text, ale polonizami popretkávaný, takže v týchto prípadoch jednotlivé slová na konci reprodukovanej zápisu sú uvedené tiež v povodnej forme. Veci rušiacie súvislosť textu, ako škrty slov, mrežovania celých zápisov, pozdejšie pripísané poznámky a pod., vždy sú poznačené na konci zápisu. Sám vydávateľ už v Kaprasovom sborníku r. 1930 poukázal na veľký význam knih osvetimských a zátorských a prisľúbil upraviť ich pre tlač. Záslužnosť a význam edície nemožno vyzdvihnúť, keď tá už samým faktom objavenia sa hovorí dosť za seba. Autor chcel ňou postaviť na širšiu bázu štúdium zemskeho zriadenia a organizácie súdnej, potažne práva materiálneho v dobe českého štátu stavovského. Ufajme že v tomto predpoklade sa nezklame a sprístupnené pramenné bohatstvo dosiaľ minimálne spracované bude plne využité najmä pri zkušaní českého právneho poriadku, ktorý v srovnaní týchže právnych ústavov v Polsku a Osvetimsko-Zátorsku mal by tvoriť tertium comparationis.

Luby.

»**Gerichts-Zeitung**« zanikla. Letošním rokom přestal vycházeti jako samostatný časopis vídeňský »Gerichts-Zeitung«. Po 82letém vycházení se spojil s »Juristische Blätter«. Byl rozšířen nejen proto, že byl povinně odebíraným časopisem rakouských soudů, ale také pro svůj velice cenný obsah a vysokou úroveň odborných článků, jež přinášel povětšinou z oboru judičiálních. Za dlouhou dobu svého vycházení změnil několikrát svůj formát i rozsah, zprvu velký se později zmenšil, až poslední jeho ročník vycházel v malých sešitcích o několika stránkách. Spojení jeho spolupracovníků starší doby s »Juristische Blätter«, vedenými v duchu modernějším, bude jistě ku prospěchu odborné literatury.

—kg.

Prof. dr. Hans Sperl: Lehrbuch der bürgerlichen Rechtspflege. I. Band, 3. Teil (Schluss). Wien 1930. Hölder-Pichler-Tempsky. 8°. Stran XII 328, cena 100 Kč. — Tímto svazkem jest ukončen prvý díl spisu, o kterém jsme již svého času podrobně referovali (viz Všehrd XI., 207—208). V tomto svazku pojednává spisovatel o opravném řízení a řízeních zvláštních. Především probírá právní prostředky proti rozsudku, řízení v druhé stolici, dovolání a rekursy. V další kapitole probírá žaloby o zmatečnost a obnovu, náklady řízení a ostatní zařízení sporného řízení (složení jistoty, doručování, pořádkové tresty, procesní spisy a j.). Řízení rozhodčímu věnuje spisovatel velmi mnoho místa (str. 773—814) a probírá velice podrobně jednotlivé otázky. To musíme konstatovati vzhledem k nepříznivému stanovisku, které zaujal autor vůči rozhodčímu řízení ve všeobecné části díla a proti kterému jsme vznesli určité námítky. Probírá se tu nejen rozhodčí smlouva a její platnost, ale také ustanovení rozhodčího soudu, řízení před ním, rozhodčí nález a jeho účinnost a konečně žaloba o bezúčinnost rozhodčího výroku. — Poslední kapitola díla jest věnována pojednání o právní